

«محسن سلیمانی فاخر» منتقد سینما:

پلتفرم‌ها گوی سبقت را از سینما هم ربوده‌اند و حشی سریال خوبی است

■ گروه فرهنگ و هنر - «محسن سلیمانی فاخر» منتقد سینما معتقد است که پلتفرم‌ها گوی سبقت را از سینما هم ربوده‌اند و مخاطبان را از آن خود کرده‌اند.

بالایی دارند و از سینما هم جلو ترند. یکی از دلایل این مهم آن دست باز پلتفرم‌ها در ممیزی‌ها است، آثار تولیدی در پلتفرم‌ها در داستان‌سرایی روایت بیشتری از اجتماع می‌توانند داشته باشند. مخاطبان شبکه نمایش خانگی از سینمای کمدی که سینمای ما را در بر گرفته فرامی‌کنند. او اضافه کرد: سینمای اساسی و بدنه ما اکنون کمدی شده است و اصطلاحاً دیگر در سینما ژانر نداریم و مخاطب برای تماشا و تجربه دیگر ژانر‌ها به سراغ پلتفرم می‌رود. در هر ژانری، اثر در نمایش خانگی وجود دارد و کمدی‌های پلتفرمی بهتر از سینماست. از حیث رایگان بودن هم مخاطب به سریال‌های پلتفرمی روی می‌آورد. پلتفرم‌ها از سینمای ما جلو ترند

وی با دسته‌بندی سریال‌های نمایش خانگی گفت: یک سری سریال‌ها کارهای نازلی هستند اما به ندرت کارهای خیلی خوبی هم

محسن سلیمانی فاخر از «وحشی» و «هو به هو» به عنوان آثار قابل قبول در شبکه نمایش خانگی نام برد و اظهار داشت: سمت و سوی مخاطب تصویری مخاطبان در جهان به پلتفرم‌ها بوده و با هجومی که به تماشای سریال‌ها در شبکه نمایش خانگی وجود دارد، پلتفرم‌ها گوی سبقت را از سینما هم ربوده‌اند و سینما از حیث مخاطب در این مواجهه شکست خورده است. این اتفاق در ایران هم افتاده است. پلتفرم‌ها مخاطبان سینما را هم از آن خود کرده‌اند.

او افزود: هر روز آثار مختلفی از پلتفرم‌ها پخش می‌شود و کسانی که مخاطبان تصویر هستند، به جای این که سینما بروند به راحتی و با کمترین هزینه و با دسترسی بهتر، کارهای پلتفرمی را تماشا می‌کنند و دیگر نیازی به هزینه‌کرد بالا برای تماشای خانوادگی آثار سینمایی نیست.

سلیمانی فاخر می‌گوید: برخی سریال‌های نمایش خانگی کیفیت

فیلمسازی کنی اتفاق خوبی است. از این حیث، سیدی تبحر خیلی خوبی دارد و از جمله فیلمسازانی است که بر سینمای جهان تسلط دارد. کپی کردن‌هایش هم اورجینال است و هر سکانسی که کپی می‌کند از آن خود می‌کند.

وی افزود: حتی در وحشی این اتهام را می‌زدند که فلاں سکانس وحشی کپی‌برداری شده است. سیدی از دسته فیلمسازانی است که سکانس‌های مختلف و خورده داستان‌های مختلفی در کار خود دارد. هومن سیدی امضای خود را در کارهایش دارد و این برگ برنده اوست.

داستان از فصل نخست، دیگر رها می‌شود. مانند «زخم کاری» که فصل یک آن خیلی خوب بود، فصل دومش افت پیدا کرد و بخش سوم آن اصلاً قابل تماشای نبود.

هومن سیدی امضای خود را دارد

او معتقد است هومن سیدی کارگردان نوظهور بسیار خوبی در سینمای ایران است و هر کاری ساخته، با کیفیت بوده است. فاخر تأکید کرد: از آنجایی که سیدی خیلی اهل دیدن فیلم‌های سینمای جهان است، کپی‌های خوبی دارد و آثار را به خوبی ایرانیزه می‌کنند. کپی کردن اصلاً بد نیست؛ این که آگاهانه کپی کرده و

گناهکاران» سوار بر «رؤیاهای قطار» در مسیر «یک نبرد پس از نبرد دیگر»

سه تجربه برجسته سینمایی ۲۰۲۵ برای تفکر و تحلیل

قصه زندگی مردی ساده است که در گذر زمان، با جهان و با خودش رویرو می‌شود. فیلم تصویری شاعرانه از تنهایی، فقدان و خاطراتی که هیچ‌گاه کامل نمی‌شوند ارائه می‌دهد.

همان غم‌های نامرئی که در دل انسان‌ها پنهان است، آرزوهایی که بر باد رفته‌اند و زندگی‌هایی که هرگز شکل نگرفته‌اند. هر شکست و هر لحظه از دست رفته، در لایه‌های این فیلم به شکلی ظریف و شاعرانه بازتاب پیدا می‌کند.

فیلم با نورپردازی شاعرانه و قاب‌بندی بدیع، ارتباط انسان با زمین و طبیعت، گذر زمان و اثرات کوچک زندگی بر جهان را آشکار می‌کند؛ نشان می‌دهد که هر کاری، هر لمس و هر انتخاب ما، حتی کوچک‌ترین نشان، ردپایی طولانی بر جامی گذارد.

این فیلم یادآور این حقیقت است که هر انسانی داستانی دارد که شایسته شنیده شدن است، و هر داستان، حتی کوچک‌ترینش، بخشی از میراث جهان است.

در نهایت، «روایهای قطار» مانند قطاری است که هم‌زمان ما را به جلو می‌برد و هم نشانه‌هایی از گذشته و خاطرات از دست رفته را بر جای می‌گذارد؛ یادآور این که زندگی هم‌زمان زیبا و دردناک، پرامید و پرغم، و پر از لحظاتی است که باید دیده و تجربه شوند.

زخمی کهنه است؛ زخمی که زیر لایه‌های فراموشی، سازش و بازنویسی تاریخ چرک کرده و دوباره سر باز می‌کند. دشمن فقط قدرت سرکوبگر بیرونی نیست، بلکه پیامد تصمیم‌ها و مصالحه‌های خود انقلاهی است که اکنون به بحران بدل شده‌اند. شخصیت‌ها میان تعهد سیاسی و زندگی شخصی، وفاداری به آرمان و مسئولیت انسانی گرفتارند و مبارزه برایشان شکلی فرساینده، پرهزینه و آمیخته به گناه پیدا کرده است.

فوریت تاریخی این تم از این جا می‌آید که فیلم در جهانی ساخته شده که هویت کالاست؛ در سیاست، در رسانه و در زندگی دیجیتال. اندرسن نشان می‌دهد وقتی «شدن کسی دیگر» قاعده فرهنگ می‌شود، مسئولیت‌پذیری فرو می‌ریزد؛ چون هر هویت تازه، بهانه‌ای است برای فرار از پیامدهای قبلی.

باین حال، فیلم در دل این چرخه تکرار و شکست، امکان بازنگری، پذیرش مسئولیت و ادامه مبارزه را زنده نگه می‌دارد؛ هیچ نبردی پایان نمی‌یابد، فقط شکستش تغییر می‌کند و این «یک شکست پس از شکست دیگر» نیست؛ این «یک نبرد» است. پس به جنگیدن ادامه بده!

۱. رؤیاهای قطار | Train Dreams

و اما بهترین فیلم سال، «روایهای قطار» یا «روایهای در حرکت»

از فریب و سرکوب است؛ وعده‌ای که آزادی و امنیت را به ظاهر عرضه می‌کند اما در واقع اختیار و هویت فرد را از بین می‌برد.

جاودانگی بدون مرگ، انسان را از تجربه‌های محدود و ارزشمند زندگی جدا می‌کند و شادی و معنای آن را که در مواجهه با ریسک و مرگ شکل می‌گیرد، محو می‌کند.

دوگانگی دو قلوه‌ها، اسبک و استک، مسیرهای متفاوتی از مواجهه با ترومای پس از جنگ را نشان می‌دهد: یکی خشم و فداکاری برای محافظت از دیگران و دیگری پوچ‌گرایی و فرار ابدی و سرمایداری.

عنوان فیلم به آدم‌هایی اشاره می‌کند که کامل و بی‌عیب نیستند، و در عین حال در جهانی زندگی می‌کنند که از بیرون به آن‌ها برچسب «گناهکار» می‌زند، اما شخصیت‌های داستان لزوماً رستگاری را از کلیسا، قانون یا اخلاق رسمی نمی‌گیرند؛ بلکه آن را در تجربه زیسته خودشان، در موسیقی، مقاومت، هویت و انتخاب‌های شخصی پیدا می‌کنند.

۲. یک نبرد پس از نبرد دیگر | One Battle After Another

«یک نبرد پس از نبرد دیگر» فیلمی است درباره گذشته‌ای که هرگز واقعاً پشت سر گذاشته نمی‌شود و هر بار در هیئت خشن‌تر بازی می‌گردد. انقلاب در این روایت نه یک خاطره باشکوه، بلکه

می‌مکند؛ نظام‌هایی که برای «زنده ماندن»، مرگ گذشته، سنت‌ها و فردیت را مطالبه می‌کنند.

در برابر این منطق، موسیقی بلوز قرار دارد؛ هنری که از نگاه کلیسا «شیطانی» تلقی می‌شود، اما در فیلم به حافظه جمعی، پیوند میان نسل‌ها و شکلی از معنویت تبدیل می‌شود و به منبعی برای هویت، سرپیچی و حتی نوعی «ندای الهی» بدل می‌شود.

سعی با انتخاب زندگی فانی و موسیقی، در برابر جاودانگی بی‌روح خون‌آشام‌ها مقاومت می‌کند. شخصیت خون‌آشام ایرلندی نیز به روشنی یادآور مبلغین مذهبی تندرست که در تاریخ، با وعده حیات ابدی، نابودی آیین‌ها و هویت‌های پیشین را توجیه کرده‌اند.

پیام نهایی فیلم این است که آزادی واقعی تنها با پذیرش مرگ و ریسک حاصل می‌شود، نه با تسلیم شدن به وعده‌های ماورایی و زندگی جاودان؛ و سوسه زندگی جاودان در «گناهکاران» نمادی

گروه فرهنگ و هنر - آثاری که مخاطب را متوقف می‌کنند، به فکر فرو می‌برند و با شکستن عادت‌های دیدن، جهان‌بینی تازه‌ای پیش روی او می‌گذارند. این فیلم‌ها شیوه نگاه ما به جهان، تاریخ و خودمان را تغییر می‌دهند.

هر سال صدها فیلم ساخته می‌شوند؛ فیلم‌هایی که می‌آیند، دیده می‌شوند و بی‌سر و صدا فراموش می‌شوند. اما در میان این انبوه تولیدات، فقط تعداد انگشت‌شماری هستند که فراتر از سرگرمی عمل می‌کنند.

۳. گناهکاران | Sinners

فیلم «گناهکاران» ساخته رایان کوگلر، خون‌آشامی را به ابزاری تمثیلی برای بررسی رابطه قدرت، دین، هویت و تاریخ بدل می‌کند. خون‌آشام‌ها صرفاً هیولا نیستند، بلکه نماد نظام‌هایی‌اند که با وعده رستگاری، جاودانگی و نجات، در عمل روح و هویت انسان‌ها را

فیشال تخصصی با محصولات گینو GUINOT

زیبایی و شادابی پوستتان را به ما بسپارید.

شماره تماس:

۰۷۶-۴۴۴۸۶۵۴۲-۳

آدرس:

میکامال، طبقه ۲

MICAMALLOFFICIAR

ROTANA_SPA_KISH

رزرو آنلاین

بلیت قطار

- رزرو تمامی مسیرهای ریلی
- پشتیبانی ۲۴ ساعته
- استرداد آنلاین در سریع‌ترین زمان

رزرو از سایت **Booking.ir**

مناسب ترین قیمت

پشتیبانی ۲۴ ساعته آنلاین

مجبور ترین تیم پشتیبانی

021-8586

www.booking.ir

bookingirtravel

۴۴۴۲۴۹۶۹
۴۴۴۲۴۹۹۹

پرتیراژترین و با سابقه ترین نشریه جزیره کیش

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش

اقتصاد کیش
روزنامه